

UGENS GÆSTER

Af redaktør Arne Egaa

En pragtfuld pardans vinder indpas i Køge

Flere og flere steder i landet dukker tangoforeninger frem, nu er den også kommet til Køge. Den 28. april i år blev Tangoforeningen i Køge dannet.

Den Tango, der danses, er ikke den europæisk prægede, de fleste lærte på danseskolen. Men en tango, der har sit udspring i de argentinske havnekvarterer.

Den argentinske tango er intens i samværet med partneren. Nogle har beskrevet det som »tre minutters forelskelse«.

Der har været stor interesse for dansen i Køge. Mange har valfartet til København, hvor der i Fælledparken i flere år har

været faste Tangoaftener. I flere andre større byer er der tilsvarende tango-arrangementer.

Til efteråret starter foreningen en Milonga - der ud over at være navnet på en tangovariation også er en dansesalon - i Musikcaféen på Teaterbygningen.

Siden september sidste år har der været undervisning i Køge. Og nu bliver der også faste danseaftener i Køge.

Foreningens formand, Jesper La Cour, og bestyrelsesmedlem Annette Ikast er Ugens Gæster i Hugo's Kælder.

Godt en snes medlemmer har foreningen fået, og flere står på spring til at melde sig ind.

- Vi har jo set, hvordan dansen har vundet indpas flere steder i landet. Især i

København, men også andre større byer - Århus og Ålborg - så hvorfor ikke også i Køge, siger Jesper La Cour.

- Det er en pragtfuld pardans. Men i modsætning til den traditionelle tango, så er den argentinske ikke en konkurrence-dans. Det er mere blød, kræver megen koncentration og er meget sensuel dans.

- Det er også en dans, hvor øvede lige så gerne danser med uøvede, siger Jesper La Cour.

- Det er også en dans, hvor ikke noget er hverken rigtigt eller forkert, siger Annette Ikast.

- Der er selvfølgelig noget, der er mere elegant end andet. Sådant måde det være.

- Det er en improvisationsdans, hvor der opstår et særligt samspil mellem mand og kvinde, og hvor der bliver en helhed ud af det, siger Annette Ikast.

Der er ikke helt klarhed over, hvordan den argentinske tango opstod. Men den mest udbredte opfattelse er, at den opstod i slutningen af 1800-tallet blandt fattige indvandrere, slaver, havnearbejdere, ludere og lommetyve i Buenos Aires havnekvarterer, og at den har musikalske rødder i Afrika.

Gennem tiden har tangoen udviklet sig, og der tales i dag om flere stilarter. Grænserne imellem dem er flydende, og der er ingen »korrekt« måde at danse på. Den har udviklet sig til en kultur i sig selv - nærmest en livsstil.

Der er tre danse, som indgår i det at danse argentinsk tango. Det er tango, tangovals og Milonga. De grundlæggende principper for dansen er,

at det er herren, der fører og damen, der følger.

- Herren har derfor et stort ansvar for, at dansen bliver til en god oplevelse for kvinden, siger Annette Ikast.

- Argentinske tango er dybest set en »gådans«. Man går med hinanden, følger musikken og rytmen. Og så leger man med trinene.

- Herren er derfor nødt til at sikre sig, at kvinden faktisk opfatter og forstår hans føring, og at hun agerer på den og tager det ønskede skridt, før han selv taget sit skridt. Ellers går det galt, og han træder hende over tærerne, siger Annette Ikast.

- Meget af dansen er jo baseret på kropslig kommunikation mellem parterne, siger Jesper La Cour.

ger Jesper La Cour.

- Vi vil lave noget i forbindelse med Køge Festuge, hvor vi om tirsdagen vil danse i Rådhusarkaden. Her vil der være rig lejlighed til både at se tangoen og til at prøve danse.

- Vores officielle åbningsarrangement bliver den 25. September hos Slagter Stig, som i dagens anledning serverer argentinsk inspireret mad og argentinske vine fra kl. 17.00.

- Kl. 20.00 præsenterer foreningen så sig selv, og der bliver danset opvisningsdans. Der vil også blive tilbud om intro-undervisning og derefter vil der være Tangosalon til kl. 23.00, hvor alle interesserede kan komme på dansegulvet.

- Vi håber idéen slår an,

arrangementer til begge sæsoner.

- Det er en pragtfuld pardans. Men i modsætning til den traditionelle tango, så er den argentinske ikke en konkurrence-dans. Det er mere blød, kræver megen koncentration og er meget sensuel dans. Det er også en dans, hvor øvede lige så gerne danser med uøvede, siger Jesper La Cour.

1. september starter foreningen i samarbejde med FOF danseundervisning. Det er et hold for begyndere og et hold for fortsættende. Og det kommer til at foregå i FOF's lokaler i Den Hvide By.

Der er ikke helt klarhed over, hvordan den argentinske tango opstod. Men den mest udbredte opfattelse er, at den opstod i slutningen af 1800-tallet blandt fattige indvandrere, slaver, havnearbejdere, ludere og lommetyve i Buenos Aires havnekvarterer, og at den har musikalske rødder i Afrika.

- Men det kræver jo også, at kvinden kan lytte og forstå.

- Man kan godt kalde det en parterapeutisk dans. Men det er en god dans, hvor man ikke bliver forpustet, og man kan blive ved, til man ikke kan stå på benene mere.

- Det er heller ikke en dans, der kræver, at man er særlig adræt. Men det kræver, at man er i god kontakt med sine bevægelser, siger Jesper La Cour.

- Og i god kontakt med gulvet, smiler Annette Ikast.

Til efteråret starter foreningen en Milonga - der ud over at være navnet på en tangovariation også er en dansesalon - i Musikcaféen på Teaterbygningen.

Første gang bliver den 4. september, derefter den 2. oktober, den 13. november og den 4. december.

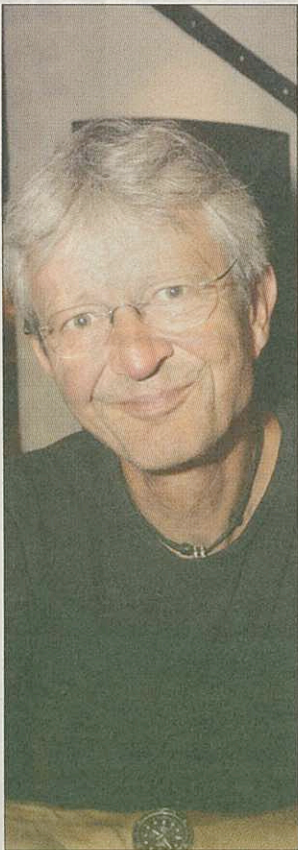
- Det er en dansesalon, hvor man både kan øve sig og få undervisning, si-

for hvis vi kan skabe et godt tango-miljø i Køge, vil vi også kunne trække folk til andre steder fra, siger Jesper La Cour, der håber, at Køge kan blive etg sted, hvor folk andre steder fra vil komme til Køge for at danse.

- Vi vil gerne forsøge at få et orkester med, men det er jo et spørgsmål om økonomi. Det har vi ikke i øjeblikket, men det kan da være, at det kommer, siger Annette Ikast.

- Vi opererer med både en sommersæson og en vintersæson, og vi arbejder på, at der skal være

- Herren har derfor et stort ansvar for, at dansen bliver til en god oplevelse for kvinden, siger Annette Ikast.

- Man kan godt kalde det en parterapeutisk dans. Men det er en god dans, hvor man ikke bliver forpustet, og man kan blive ved, til man ikke kan stå på benene mere, siger Jesper La Cour.

